

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Congresul A. G. R. U.

Zile mari, zile de sărbătoare și biruință au fost cele trei zile, cât a durat Congresul „Asociației generale a Românilor uniți.”

Oradea Mare, centru de credință, de viață religioasă, națională și culturală de pe vremuri, în zilele 20—22 Nov. crt. a găzduit între murii săi pleiada imensă a acelor, cari în numele alor mai bine de 1¹/₂ milion Români uniți cu sf. Scaun al Romei s'au adunat în Congres, pentru a face mărturie despre credința vie în Hristos: Euharisticul și alipirea neclătită către urmașul legitim alui Petru căpetenia Apostolilor.

Programul bogat, întocmit cu prevedere minuțioasă, a fost potrivit întru toate pentru a servi scopurile în integral ale Congresului.

Liturgiile și serviciile divine, pontificate de Arhiepiscop, concomitate de un cor artistic, predicile înălțătoare, ridicau sufletele la sfere cerești. Dovadă multele sute de credincioși, cari au ținut să-și primenească viața prin spovedanie și sf. Impătășenie.

Conferințele savanților profesori, despre chestiuni de actualitate și în deoseb conferința arhieriască despre sfințenia căsătoriei și a vieții familiare nu numai că au stors ropote de

aplauze, dar au contribuit mult la îndrumarea în spre bine a vieții sociale și familiare.

S'a făcut îngrijire cu o pronunțată duioșie, ca tineretul organizat în congregațiune încă să-și găsească partea sa. Ședința festivă a fost o dovadă eclatantă.

Discursurile avute în cursul ședințelor, au fost ținute la un înalt pedestal și au avut darul de a lămurii multe chestiuni, ce privesc activitatea rodnică a A. G. R. U.-lui.

Festivalul artistic-muzical a dovedit cu abundență, cum arta sănătoasă poate servi cu roduri binecuvântate munca Bisericii.

Punctul culminant al serbărilor a fost adorarea și preamărirea Regelui Hristos în sf. Euharistie prin strălucita procesiune condusă de arhiepiscop cu asistența alor 36 preoți îmbrăcați în odăjdii la fel, la care a luat parte clerul latin în frunte cu arhiepiscopul lor și mai multe mii credincioși adoratori.

La reușita atât de strălucită a Congresului, au contribuit pe lângă Comitetul central diversele comisiuni însărcinate cu pregătirea și aranjarea serbărilor, dar mai pe sus de toate marele Arhiepiscop Mecenat al Orășii,

vrednic și inimos urmaș al înaintașilor săi: Darabant, Vulcan, Erdelyi, Pavel și Radu.

Cadrelor înguste ale micii noastre reviste, nu ne îngăduie să trecem la detaliuri, toate perle scumpe ale acestui mare Praznic, ținem însă să constatăm, că:

1. Înființarea A. G. R. U.-lui nu s'a mai putut amâna;

2. A. G. R. U. începând cu ziua înființării sale zilnic se întărește.

3. A. G. R. U. contribuie cu forțe respectate de întreaga țară la întărirea credinței, îndreptarea și consolidarea moravurilor, la prosperarea culturii religioase și naționale;

4. A. G. R. U. prin munca sa va ajunge la scop, la biruință.

Să dea Cel de sus!

„Iară el a zis: toate acestea le-am păzit din tinerețele mele.“

(S. Ev. Luca 18. 18—27)

Mai mare nefericire, mai jalnică stare nu poate să ajungă pe un creștin de cât atunci, când „frica lui Dumnezeu, care este începutul înțelepciunii“, când simțul evlavios și alipirea către legea lui Dumnezeu începe în el a se răci și cu încetul a muri.

Până când prin scurgerea zilelor, glasul conștiinței, acest factor puternic al credinței, încă și pe cei mai mari păcătoși îi întoarce la calea pocăinții și a mântuirii, până atunci, omul indiferent și nepăsător față de poruncile lui Dumnezeu și învățat în hainele înșelătoare a n e c r e d i n ț i i membru putred și mort al bisericii lui Isus și în cele mai multe cazuri în loc de fericirea cerească își agonisește osânda sufletului.

Această răceală, această indiferență a dojenit-o Hristos în farizeii și cărturarii fățarnici prin cuvintele: „De nu veți vedea

semne și minuni, nu veți crede.“ (S. Ev. Ioan 4. 48.) Din cauza aceasta a plâns Isus cu amar asupra Ierusalimului și poporul evreesc, deoarece nici cu jertfa vieții Lui nu s'a putut mântui de peire; tot așa plânge și azi dulcele Mântuitor pentru necredința și răceala sufletească a multor creștini, cari iubirea Lui nemărginită față de neamul omnesc o răsplătesc cu nemulțumire, cu nepăsare și batjocură.

Exemplu eclatant avem în tinărul din aceasta s. Evanghelie. Un oarecare tânăr înțelept și bogat din ceata farizeilor, mânat nu de dorința sinceră a ascultării învățăturilor sfinte a lui Isus, nu din convingerea și hotărârea tare a mântuirii sufletului său, ci mai mult cu gândul ascuns a ispitirii lui Hristos, condus de patima fățarniciei întreabă pe Fiul lui Dumnezeu: „Învățătorule bun, ce voi face, ca să moștenesc viața de veci?“ Isus cunoscând viclesugul acestuia îi și replică: „Pentru ce mă zici bun?“ Căci bine îi cunosc sufletul și gândurile tale ascunse, o tinere perfid! Tu nu crezi, ceea ce zici! Îți răspund: „Nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnezeu.“ Așadar nici tu tinere nu ești bun, ești fățarnic, ești rece, ești nepăsător față de mântuirea ta; — îndată te voi da de gol, voi vedea, cum stăm cu starea ta sufletească, cu credința ta! Isus îl întreabă: „Poruncile le știi? Tinărul răspunde semeț: „Toate acestea le-am păzit din tinerețele mele.“

Foarte bine tinere, tu dar din pruncia ta ai învățat și te ai datat la împlinirea celor zece porunci!

Tu dar mai dorești o cale a perfecțiunii mai înalte, voiești să moștenești viața de veci, atunci scumpe și iubite tinere îți recomand, ca să poți ajunge acest măreț scop și fericite vecinică. „Încă una-ți lipsește: toate, câte ai, le vinde și le dă săracilor și vei avea comoară în cer și vino după mine.“

La auzul acestor cuvinte, ambițiosul și vicleanul tânăr îndată s'a întristat, spoiala credinței a dispărut, s'a poticnit sufletește și fiind învăluit în trufia rece a tinerețelor sale proptită pe averile sale trecătoare, mai bine s'a despărțit de Isus și de câștigarea comoarei cerești, de cât de comorile sale pământești.

Isus Hristos adânc mâhnit de ținuta minciunoasă și fățarnică a acestui tânăr bogat, pronunță sentința dumnezească pentru

toate veacurile referitoare la astfel de specie de bogați: „Cât de cu anevoie vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei bogați, căci mai lesne este funiei dela corabie să treacă prin urechea acului; decât bogatului să intre întru împărăția lui Dumnezeu.” Pe Apostoli i-a încurcat greu aceasta sentință dumnezească, însă Hristos le răspunde la întrebarea: „că atunci cine se poate mântui?” „Cele ce sunt cu neputință la oameni, sunt cu putință la Dumnezeu.”

Adecă nu tot săracul va intra și nu tot bogatul va rămânea afară de împărăția lui Dumnezeu, ci legea și poruncile lui Dumnezeu sunt, care ne învață a urma dreapta agonisire în bogățiile pământești și înțeleaptă întrebuintare a averilor lumești.

Săracul și bogatul nepăsător și rece în ale credinței, când agonisește multul sau pușinul cu minciuni, cu înșelăciuni, cu nedreptăți, cu cumpănă falsă, cu mituiri, cu fălhării, cu jurăminte strâmbe, cu asuprirea celor năcăjiți, cu dobânde exagerate, cu jefuiri de tot soiul, — dacă nu vor întoarce îndărăpt pagubele săvârșite și nu se vor curăți prin pocăință adevărată de fărădelegile lor, nu vor intra întru împărăția lui Dumnezeu.

Sunt comori cerești și comori pământești. Prin comorile pământești creștinește folosite ne putem câștiga comori cerești, pe cari „moliu nu le strică, nici furii nu le sapă” și prin care vom dobândi mântuirea sufletelor noastre.

Tânărul acesta din Evangelie, cel puțin arătându-se înaintea lumii, s'a apropiat de Isus, mulți dintre tinerii zilelor noastre, ba durere! că și mulți bătrâni nici nu se apropie de Isus, ca să se interesează de învățăturile și poruncile Lui sfinte, nu cearcă s. biserică regulat în Dumineci și sărbători; sunt nepăsători și reci în ale credinței, stricați în moravuri. Mai mult le convine dansurile moderne, cetirea cărților imorale, petrecerile scârboase de noapte, vorbe triviale; rugăciunile, mărturisirile sincere faptele evlavioase pentru dânsii sunt plictisitoare. Apoi să nu ne mirăm, că tinerețele se vestează și adevărată liniște și fericire nu găesc, ci devin răfăcitori pe cărările vieții, fără nici un ideal măreț și fără de nici un scop bine determinat. Psalmistul rege David s'a pronunțat: Din tinerețele mele multe patimi se luptă cu mine, ci însuși Doamne mă apără și mă sprijinește.

D. V.

După congresul Agrului.

Am văzut la un loc tot ce ne poate da entuziasmul pentru credință, munca perseverantă și cinstită a unei societăți tinere și mai ales iubirea față de Regele nostru Isus. Am auzit predicări și conferințe care cu frumuseța lor au întrecut toate așteptările, ale căror cuvinte asemenea loviturilor grele de ciocan, au căzut asupra sufletelor noastre, ca să scoată din sgura cea multă aurul nobil al credinței. Am luat parte la procesiunea euharistică, care prin splendoarea ei angelică ne-a răpit sufletele, căci ne-a amintit fericirea veșnică în care Domnul nu va fi mai real de față, decât cum a fost acolo, la procesiune, sub fața pâinei.

Și am văzut acolo pe cei mai de seamă fii ai religiei și ai patriei noastre, toți pătrunși de același cuget: prin catolicismul a câștiga fericirea pământească și mai ales cea eternă a lor și a altora și prin aceasta a fericii Neamul nostru.

S'a adus multe laude la adresa fraților mei maramureșeni, cari prin Agrul lor lucrează intensiv pentru Religie și Țară. Acum trebuie să lucrăm așa, ca într'adevăr să merităm laudele. Nu trebuie să regresăm în bine, ci să progresăm în el până la capătul vieții noastre. Trebuie să arătăm viitorului congres și mai multe rezultate, care vor fi realizate în grupurile Agrului parochial înființate în viitorul apropiat, conform regulamentului celui nou.

Și într'adevăr, „Asociația Generală a Românilor Uniți” e o asociație a cărui program poate și trebuie să fie programul tuturor creștinilor catolici. Nu cere dela noi Agrul forțări enorme, renunțări eroice, ci numai aceea, ca să umblăm pe căile arătate de Biserica noastră, Agrul e ca o busolă excelentă, care ne arată direcția spre cer. Va să zică spiritul Agrului trebuie să ne pătrundă întreaga viață, cugetele, vorbele și acțiunile noastre.

Și dacă noi niciodată nu vom uita că suntem membrii Agrului, atunci vom ajunge mai aproape de Regele și Domnul nostru Isus. Atunci vom trăi în prezența permanentă a Lui, ne vom așeza sub ocrotirea Regelui regilor și vom alunga departe și umbra răului.

Căci nici Agrul nu vrea altceva decât noi iar „Noi vrem pe Domnul.”

Dr. Irina Berinde.

Tine poruncile.

Nu-i destul, ca să cunoaştem numai poruncile, ci trebuie să le şi împlinim.

S'a întâmplat în Atena, că un bătrân venerabil intrând în sala teatrului, priveşte în jur să-şi găsească scaun. Trecând printre sirele Atenienilor, aceştia ridicându-se l'au salutat fără să-i dea scaun, din contra când ajunge la galeria Spartanilor, iată, că i se oferă din partea tuturor loc de şezut. Văzând aceasta, tot publicul erumpe în aplauze, iar un martor îşi face următoarea observaţie : „Atenienii ştiu ce este cuviincios, dar Spartanii o dovedesc cu fapta.“ Creştinul nu numai să cunoască descoperirea dumnezeiască, ci să şi îplinească poruncile.

Un înţelept rege francez, vrând ca fiul său, moştenitorul tronului, să înţeleagă, că demnitatea regală şi împărăţia nu numai prin moştenire, ci mai cu seamă prin vitejie este a se merita, a pus pe o masă coroana şi sceptrul, pe alta masă coiful şi sabia provocându-l a-şi alege ce-i convine. Nobilul tânăr a înţeles numai decât gândul tatălui său, îşi pune coiful pe cap şi ia sabia în mână. Când cineva îşi exprimă mirarea la aceasta alegere, tânărul răspunse : „Prin aceasta ajung la cealaltă,“ adeca prin sabie vreau să mă fac vrednic de ţara mea. Părintele nostru cel ceresc încă ne arată sabie şi coroană : ne promite raiul şi ne pune înainte poruncile. Să stăm de porunci, ca prin împlinirea acestora să ne facem vrednici de împărăţia cerească.

Inchipuie-ţi un călător, care doreşte să ajungă într'un oraş frumos, unde îl aşteaptă familia-i iubită şi cea mai desăvârşită fericire. Intre dânsul şi oraş o prăpastie îngrozitoare, noapte adânc întunecoasă, n'are nici conducător, nici lumină iar pe de-asupra

adâncimei conduce o singură scândură îngustă. Călătorul cu orice preţ vrea să ajungă la ai săi, dar dacă numai un paş greşit face, se răstoarnă în abis la moartea sigură. Dacă s'ar găsi un binevoitor, care cu luminare aprinsă ar pune proptele pe lângă scândură şi prinzându-l de mână l'ar ajuta să treacă peste abis, oare acest călător ar putea să-i împute, că proptelele şi lumina arzătoare sunt piedeci în calea sa? Oare ar putea să zică cu mintea sănătoasă despre conducătorul său binevoitor, că este un tiran răutăcios, pentru că l'a ferit de primejdia morţii şi l'a ajutat să-şi vadă familia iubită? Aplicarea este uşoară : călătorul este omul aici pe pământ, oraşul unde îl aşteaptă fericirea este împărăţia cerului, conducătorul binevoitor este Părintele ceresc, scândura îngustă e viaţa, proptelele şi lumina aprinsă sunt poruncile, de cari omul trebuie să se ţină şi să le îplinească, ca să poată ajunge în raiul fericirii vecinice.

Scrisoarea enciclică a sfântului Părinte, Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă, îndreptată către Patriarhi, Primaţi, Arhiepiscopi, Episcopi şi alţi Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broşură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iaşilor şi cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă, pentru a obţine prin mijlocirea ei, întoarcerea bisericilor despărţite la unitatea credinţei.

O mică cârticică este aceasta şi ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de orice condiţiune. Preţul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociaţiunii Sighet.

Calendar săptămânal.

29 Nov.—5 Dec. 1931.

29. Dumineca VIII d. Înălţ. sf. Cruci. (Ev. Luca 13, 18). M. Paramon † 250.
 30. Luni S. Ap. Andreiu † 62
 1. Marţi Pror. Naum
 2. Miercuri Pror. Avacun
 3. Joi Pror. Şofroniu
 4. Vineri M. Varvara
 5. Sâmbătă Cuv. Sava † 532.